

Több mint optimista

Riporterként kezdte a Magyar Televízióban másfél évtizeddel ezelőtt. Később szerkesztő, majd felelős szerkesztő lett. Jelenleg a Közművelődési és Oktatási Műsorok Szerkesztőségének vezetője. Dokumentumfilmjei – az egykori ávós pincebörtönökről, a Seuso-kincsekről – országszerte ismertté tették Dézsy Zoltán nevét.

Nagy port kavart tavaly áprilisban a Medgyessy Péter választási kampányáról készített dokumentumfilmje.

A Magyar Televízió akkori elnöke, Mendreczky Károly kért fel, hogy készítsék Medgyessy Péter kampányáról dokumentumfilmet. Mint politikával aktívan foglalkozó újságíró és filmes, örömmel vállaltam el a feladatot. A film az újfajta kampánytechnikák módszereit: a politikai marketing, a reklám, a személyes meggyőzés eszközeit mutatta be neves politológusok, többek között Török Gábor, Lakner Zoltán, Fűrész Gábor segítségével. Szó sem volt benne Medgyessy Péter múltjáról. Ennek ellenére, még el sem készült a film, amikor már támadtak miatta. Hiába hangoztattam, hogy készülő dokumentumfilmem Medgyessy kampányának technikájával foglalkozik – lesöpörtek. Sejtteni lehetett, attól félnek, hogy a baloldal miniszterelnök-jelöltjéről kiderül valamilyen súlyosan kompromittáló dolog. Ma már tudjuk, hogy ez a D-209-es ügy volt... Ezért kellett a filmet előre „ledarálni” a médiában. A Magyar Szocialista Párt bepanaszolta a produkciót. Az Országos Rádió és Televízió Testület azonban kétszer is nekem adott igazat, dokumentumfilmem szerintük is korrekt és tisztességes volt.

Milyen helyzetben van a közművelődési és oktatási műsorok szerkesztősége?

A Magyar Televízió jelenleg takarékoskodni kényszerül. Ez drámaian érinti a közművelődési szerkesztőséget is. Sorra szűnnek meg a műsoraink. Pár héttel ezelőtt ifjúsági, oktató és környezetvédelmi műsorainktól kellett elbúcsúznunk. Ezek nélkül azonban nem tudjuk teljesíteni a közszolgálati feladatainkat. Mégis, „több mint optimista” vagyok, és bízom benne, hogy ez csak átmeneti állapot.

Egyre kevesebb a fiataloknak szóló oktató, ismeretterjesztő műsor látható a Magyar Televízió képernyőjén.

Sajnos, áprilistól megszűnt Jilly Viktor angol nyelvet oktató műsora, valamint a Hoppá! című ifjúsági ismeretterjesztő műsorunk is. Pedig a Hoppá! olyan példával ismertette meg a fiatalokat, amelyek azt mutatták meg, hogy csak szorgalommal, munkával és kitartással lehet előbbre jutni. A Hoppá!-t egyre többen nézték, pedig fizetett reklámmot, promóciót nem kapott, ráadásul a két valóságshow-val egyidőben volt műsoron. Mégis, még Olaszországból, Svédországból és Erdélyből is kaptunk leveleket, e-maileket, hogy nézik és szeretik az adást.

Mit tehet ebben a nem túl biztató helyzetben Dézsy Zoltán szerkesztőségvezető?

Harcolok, hogy megszerezzen a szükséges erkölcsi és anyagi támogatást. Nem csak a műsorainknak, hanem annak a több tucat kiváló, felkészült kollegának is, aki nálunk keresi meg sóvány kenyereit. Mert nálunk olyan, a szakmájukba, hivatásukba „szerelmes” emberek dolgoznak, akik megérdemelnék, hogy jobban megbecsüljék őket. Szeretném, ha a rettenetes szegénység ellenére nem az maradna meg a kollégákban az általam irányított időszakról, hogy nem tettem meg minden tőlem telhetőt értük és a szerkesztőségért. A helyzetünket meghatározza az is, hogy a kulturális műsorok jelentős részét „számúzték” az m2-re, noha az m2 az országnak csak az ötvennégy százalékán fogható. Bízom benne, hogy a műsorszórás bővülésével ez is pozitív irányban változik majd. Jó hír, hogy a közművelődési és oktatási terület és a Delta mellé állt a tudományos élet jeleiből álló konzultatív tanács, Vizi E. Szilveszter akadémiai elnök részvételével. Ők nem fogják hagyni, hogy a televízióban megszűnjene a tudományos műsorok.

Milyen típusú műsorokra lenne szükség a mai gyorsan változó világban?

Égetően hiányzik egy környezetvédelmi magazin, ezen kívül több, oktatással illetve tudományokkal foglalkozó műsort kellene vetí-

Dézsy Zoltán: Sorra szűnnek meg a műsoraink

teni. Különösen olyan, felnőtteknek is szóló távoktatási adásokra gondolok, amelyek az egész életen át tartó tanulást népszerűsítik, valamint arra bátorítanak, hogy merjünk megfelelni a kihívásoknak. Ha kell, tanuljunk új szakmát, vagy akár változtassunk pályát.

1994-ben mutatták be az egykori ÁVH pincebörtöneiről szóló kétrészes filmjét, a Pincebörtönt. Három évvel később a Seuso-kincsek rejtélyéről elsőként készített dokumentumfilmet. Mindkettő nagy sikert aratott. Jelenleg milyen filmen dolgozik?

Egy orvosi műhibákkal foglalkozó film előkészítésével foglalkozom mostanában. Magyarországon egy évvel ezelőtt közel száz ember halt meg rejtélyes körülmények között. Úgy tűnik, megalapozottak a feltételezésem, hogy orvosi műhiba okozta a halálukat.

Feltehetőleg sok támadás éri a film témája miatt...

Már most elkezdődtek a támadások. De nem ijedek meg, ha támadnak, tudom, hogy „jó úton” járok.

Mit kívánna magának az elkövetkezendő egy évre?

Elszoktam attól, hogy vágyalmokat fogalmazzak meg. De annak nagyon örülnék, ha nem kellene nap mint nap olyan elemi problémákkal megküzdnenünk, mint például, hogy nem működnek a gépeink, hogy nincs kamera, kazetta... Jó lenne, ha végre a munkára tudnánk koncentrálni, nem pedig arra, hogy megteheremtsünk a munkához szükséges körülményeket. És, természetesen őszintén kívánom, hogy a szerkesztőség kapja meg azt az anyagi és erkölcsi támogatást, amit megérdemel.

Lázár Fruzsina